

Er det sådan at vi i overført betydning kravler op i træerne for at ville se det blodige, pessimistiske, ødelæggende? På Kristeligt Dagblads hjemmeside kan man se, hvilke artikler der er mest læst. Det er dem med vold og skandaler og ødelæggelse. Medierne tjener penge på dårlige nyheder. Vi andre bruger dårlige nyheder som underholdning. Men pas på. Dårlige nyheder er benzin til sortsyn. Eksemplerne står i kø. Maden er farlig at spise. Naturen er forurennet. Sygdomme hærger omkring os. Krige blusser op. Præsident Trump er farlig. Helt bevidst ser vi efter det ødelæggende og skræmmende og rammes af uro. Men i bibelteksten i dag,

klatrer en lille mand ved navn Zakæus ikke op i et træ for at ville se noget, der er modbydeligt. Han har hørt, at Jesus kan helbrede sygdomme, opvække døde. Han har fået at vide at Kristus sætter kærligheden over alt, og at han tager de udstødte, de svage lige så alvorligt som de kendte, de rige. Zakæus foretager en bevidst psykisk og fysisk handling for at kunne opdage, at livet er smukt på trods af ondskab og død og sorg. Så derfor denne appel på den første søndag i august til os danskere. Tag et skridt højere. Lad os strække os efter det det smukke. Lad os søge op på højderne, hvor vi kan se at livet er stort. Zakæus er et forbillede for os. Han

drev skat ind for den romerske magt, der havde besat Israel. Af den grund var han hadet af befolkningen. Men en dag kom Jesus til byen Jeriko, hvor han boede. Og da Zakæus havde hørt meget om Guds søn, ville han gerne se ham. Men han var, som nævnt, en gnom. Derfor kravlede han op i et træ. Mens han hang oppe i træet, fik Jesus øje på ham og råbte til den mand ingen kunne lide: Zakæus. Jeg vil hjem til dig. Læg mærke til at det ikke var Zakæus der inviterede Jesus til sit hjem. Det var Jesus der inviterede sig selv hjem til Zakæus. Det er kristendommens budskab i en nøddeskal, at Gud inviterer sig selv til at komme til os. Han vil være sammen med

os. Det kræver kun en ting. Vi skal ønske at ville se ham. Vi skal anstrenge os for at høre, at Jesus siger det samme til os som han for 2000 år siden sagde til Zakæus: Jeg vil hjem til jer. Spørgsmålet er nu, hvad vi danskere kan få ud af denne fortælling på denne første søndag i august. Hvis vi vil se Jesus, bliver vi nødt til at gøre en indsats ligesom Zakæus gjorde. Tag et skridt højere. Lad os strække os efter det det smukke. Lad os søge op på højderne, hvor vi kan se at livet er stort. Kirkerne ligger i Danmark på bakkerne. Det kræver en indsats at komme i kirke om søndagen. Man skal bevæge sig fysisk for at komme op til kirken ligesom Zakæus fysisk måtte kravle

op i et træ. Men det er umagen værd. Man får et glimt af Kristus, hvad enten det er i en salme eller i en af bibellæsningerne eller i prædikenen eller i dåben eller i nadveren eller det alt sammen på en gang. Man opdager, hvis man vil det, at Gud vil være sammen med os. Der sker også noget med os, når vi møder Kristus. Zakæus blev så varm om hjertet mens han spiste middag med Guds søn at han sagde: Se, Herre, halvdelen af, hvad jeg ejer, giver jeg til de fattige, og hvis jeg har presset penge af nogen, giver jeg det firedobbelt tilbage”. Vi kristne burde i mødet med Kristus også blive så varme om hjertet, at vi er parat til at give Gud og hinanden meget mere af os selv

end vi gør. Fortællingen om Zakæus slutter med at Jesus siger til Zakæus at han er frelst. Det er en vigtig pointe. Vi kan ikke frelse os selv gennem penge, genbrug, fiskeolie, kapitalopsparing eller motion. Kun Gud kan frelse os og det gjorde han, da han døde på korset for vores skyld og bagefter opstod fra de døde. Men det kræver en ting. Vi skal tage imod Jesus når han inviterer sig selv ind i os. Og det gør han lige nu! Tag et skridt højere. Lad os strække os efter det det smukke. Lad os søge op på højderne, hvor vi kan se at livet er stort. Jesus vil med os hjem! Der er en grund til at det var i Jeriko at alt dette skete for 2000 år siden. Jeriko var den by i Det gamle

Testamente som israelerne kom til efter 40 års vandring i ørkenen. De gik rundt om byen med blæsende instrumenter og på mirakuløs vis styrtede dens mure sammen, så de kunne indtage den. Det der skete for Zakæus i mødet med Jesus var, at murene han havde bygget omkring sig for at pleje sine egne interesser styrtede sammen. Jesus gentager det gammeltestamentlige mirakel i Jeriko. Han knuser ikke byens beskyttende mure. Han gør noget, der er langt mere imponerende. Han knuser de mure Zakæus havde bygget omkring sig selv, så Zakæus forstår, at han hænger sammen med evigheden og sine medmennesker. Og det samme vil ske med

os, hvis vi vil se Jesus, hvis vi vil sætte vores vilje ind på at finde et højt sted i vores tilværelse, hvor der er mulighed for at få øje på ham. Han vil invitere sig selv hjem til os. Murene omkring os vil vælte. Vi vil føle at vi ikke kan fungere som levende, elskende, moderne, mennesker uden at vi prioriterer Gud og vores medmennesker mere end os selv. Gud i vold. Amen.

